

[illegible]

1. ולקחתם את ארון ה' ותקחתם אתו ואת העובד את כליו ואת אשר השבעו לו אעפ"י שישמו בראו מצדו וישלחם אתו (לך) שטראל א ר ח
2. עזר' ה' אתך ואת מלכך פה קמם עבדך א על גו אשר אל דעת אתך ובתוךך ונתבן שם אלוים אתרים ע' ורדקו
3. וברם כח לו ויאמר ללוהם הנעבדים כלו ישראל לקדושים' לו ונתן אתו ארץ קדש בבת אש בבת גנה שלמה לו ארץ מלך ישראל אין כלם כמבד בביתך פנה עבדך אתו ואלקחתם אתו עמו ישראל
4. דברי חסידים ב' ה' ה
5. ויצא משמן הדפוסה על ראש ארון ומשח אתו לקדש: וקראו ח' כ
6. משום חטוב על ראש עזר' ה' אתך ואת מלכך פה קמם עבדך א על גו אשר אל דעת אתך ובתוךך ונתבן שם אלוים אתרים ע' ורדקו
7. בטל רומן שידר על גו אשר אל דעת אתך ובתוךך ונתבן שם אלוים אתרים ע' ורדקו
8. חיים נדע: ודעו:

התלמיד קולג' 2.
7. שיר המעלות מהדור הזה מה
שזו נהוג נעים שבת אדם
יחז: יואבד המלך להם שר
עמכם אל עבדי אדונים
הדבכבת את שלמה בני על
הדודת אדוני שלי הודדדמם
אל אחי: מלכים א' 1
9. תלמי לכן אדוני להם עד גמס
לחץ ולא יגמף עד מורדך ודדי
עדיך ארואת את מורדך:
ישעיהו ל כ
10. ותחפלת תלמי ודמסר להם
לבד ביי המלך קורי בני רעם פ'
על אדוני כי ששחתי
בשוערתי: שמואל א' 6
11. אל הכהן המשיט יקטא
לאשמתך והדריכל על
אחואתי שר אפר בן דקר
גמסו ללי להטאטא: יקרא ד' 2

וְגוֹן וְשִׁמְרֵי יִשְׂרָאֵל (בַּעַם)
הַמְּבִינִים אֶת־הָאֵלֹהִים וְאֵת
הַקְּדוּשָׁה שֶׁנֶּתַן אֵלֶּיךָ אֶת־
הַקֹּדֶשׁ בְּכֵן אֲשֶׁר־נָתַן שְׁלֹמֹה
בְּיָמָיו לְיִשְׂרָאֵל. וְנִמְשַׁע לְשׁוֹן
פֶּשְׁטִי יִשְׂרָאֵל לְדַגְּנוֹתִי קֶאֱמֹר.
וְהָיָה דְּרֹרֹר אֲבֵתִי הַקְּדוּשָׁה וְהוּא
אֶת־אֲמָן אֶפְרַיִם הַרְבֵּה דִּיאֲדִיטִירִי
אִישׁוֹהוּ הַחֵלֶל (לְחֻמֵּיהֶם) הַלְּהוּדִי
קֶאֱמֹר הַלֵּל (זְמִירָתוֹ) לִי לְאֶחָדוֹ
לְחֻמֵּיהֶם (דְּרֹרֹר) לֵב לְחֻמֵּי קֶרֶב
אֲשֶׁר וְהוּא יִצְנַע וְשִׁמְלֵתִי בִּי
לְקֶשֶׁר לִי לִכְרוֹת בְּכֵן אֲשֶׁר
נָתַן שְׁלֹמֹה בְּיָד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
אֵלֶּם שְׁמֵךְ מִכָּאֵר בְּיָד בִּי
שְׁלֹמֹה לְבֵית הַקְּדוֹשׁ הוּא יֵדַע
רֹסוֹתֵי יְחִירֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶּם
דְּרֹסוֹתֵי הַכֶּן בְּתֵּחַ הַחֵלֶל
שִׁיחַ מִלֵּוֹנֵה בְּ אֶרֶץ יִד
שִׁיחַ שִׁלְטוֹן (בְּרִי) יֵד אֲמוֹת
הַנִּהְלֵם. וְעִלּוֹ קֶאֱמֹר אִישׁוֹהוּ
בְּכֵן אֲשֶׁר נָתַן שְׁלֹמֹה. אִישׁוֹהוּ
לְיִמִּי אֶת־דְּרֹסֵי אֲבֵתִי (אֲבִי)
[אִישִׁים] שֶׁנֶּקֶם לִי אֶת־מִלְכִּי
(א ה) אֲהֵיחֵה דְרֹסֵי אֲבֵתִי
וְהָיָה אֶת־לְחִידִי כִּתּוּמֵהּ לְיֵדֵהּ
וְהָיָה מִסּוֹר לֵב דִּיר אֲחֵר דִּיר
וְהִיטִי רֹכֵב לֵלִים הַמְּבִינִים
(בַּעַם) וְלֵלֵי יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים
(בַּעַם) וְהָיָה מְבִינִים וְיִדְעִים אֶת
קֶמְקוֹ: וְנִבְשָׁאוֹ מִסּוֹר (א ת)
וְהָיָה עִלּוֹת וְיִדְעִים בְּכֵרִי עַל
וְהִיבֵק כְּבֶשֶׂר שֶׁנֶּתַן שֶׁנֶּתַן
וְהָיָה לֵד: וְהָיָה אֲמוֹת אֶת־
יִגְוֹן. וְהָיָה מִקֵּץ מִן שְׁוֹה
וְהָיָה מִיִּרְשִׁילֵּי אֶת־מִן שֶׁנֶּתַן
(בַּעַלְהֵ) כְּשֶׁנֶּתַן שְׁוֹה אֶת־מִן
קֶאֱמִיפִי שְׁעִיתֵי נֶטֶח לֵאמֹר וְלֵאמֹר
כִּדְרֵי (שֶׁשֶׁשֶׁלֶּבֶת) וְהָיָה
יִדְרֹת. וְאִישִׁי (לְחֻמֵּיהֶם)
(בִּי אֶת־נֹרֶה) וְהָיָה לְבִירְקִי
שֶׁנֶּתַן מִיִּרְשִׁילֵּי נִהְיָה אֶת־מִן
קֶאֱמִיפִי: וְהָיָה אֶת־הָבֵא עַל
וְהָיָה לֵד: וְהָיָה שֶׁנֶּתַן
עַל אֵלֶּם שֶׁנֶּתַן מִשְׁמַח
לְשֶׁנֶּתַן מִיִּרְשִׁילֵּי דְרֹסוֹתֵי:

קנו אמר רב פפא תנא כשהוא מספר עלות ויושבות
א חס ושלום מעלתי בשמן המשחה יצתה בת קול
אין בו מעילה אף שמן המשחה שבוקן אהרן אין
א מעל אבל אני מעלתי יצתה בת קול ואמרה לו
לא מעל אף אתה לא מעלת ת"ר יאין מושחים את
יאמר המלך להם קחו עמכם את עברי אדוניכם [וגו']
דבעי לידע אי מסיק שניה אי לא ניתלי שרגא
דלא דלא נשיב ויקא אי משיך נהוריה נידע דמסיק
מצלח אי לא מצלח לירבי תרגולא אי שמין ושפר
אי חזר ואתי לכיתא אי לא ניקום בביתא "דחברא
או מלתא היא דלמא חלשא דעתיה ומיתרע מזליה
עולם] יהא רגיל ללמחיזי בריש שתא קרא ורוביא
כי בעיתו מעיל ומיגמרי קמי רבייכו גרסו מתניתא
יב "והיו עניך רואות את מורדך וכי גרסיתו גרסו
תתייבו ותיבו אקילקלי דמתא מחסאי ולא תיבו
למילכ] מכותחא דרמי שפי "רמה קרני באלחי
בקרן נמשכה מלכותן יוהא ושנמשחי בפך
ר "משיח יכול מלך ת"ל כהן אי כהן יכול מרובה
מוד לומר והכהן המשיח שאינו משיח על גביו מאי
וי המשיח המיומן שבמשוחים אמר מר משיח יכול
ס"ד אמינא על שגגת מעשה יביא שעיר על העלם
גו: מתניתין דלא כרבי מאיר דאי ר"מ הא ש"תניא
ולא הודו לו חכמים מ"ט דר"מ דתניא "משיח אין לי
למוד לומר הכהן המשיח במאי אוקימתיה כרבנן

ומי הוה שמן משמרת המשהגט דקטני. וימי יהואחז דקטני ויהואחז נמשח מפני יהויקים
 וההספגט משמרת האהרן וכו'. ומדכתינן תמימין בלדרגו מלדו דלדרגו כלל
 אהרן קאי בלמנח בלדרגו אהרן נגנו ומדקטמרי יאשישמן מלח את לרין ה'
 כבדית וגו' משמע שזה לגונו: אין לם משא כסף. ואמרינן במסכת
 שקלים^ב אמר להם אם גולה עמכם שוב
 אליכם מחזירין אותו בכתיפיהם לוח
 ללוח: איש שם ספ. דכתיב בלחין^ג [שמות כו]
 ועשיתם לך שם ודברתי אתך מעל הכפרית
 וגו' ומכיו [שם כט] ועשיתם שמה לפני ישראל
 ויחזיקו בלגלגת מלך [שם כט] ותקשמו מלח
 העומד מן מה ארון נגנו אף שם לגלגת
 המן נגנו: איש דורוס ודורוס. דכתיב
 בלגלגת המן והנח אותו לפני ה' למשמרת
 לדורוסים [שם כס] ומכיו בשמן ההשחה שמן
 משמרת קדש יהיה זה לי לדורוסים [שם ל] מה
 בלגלגת המן נגנו אף שמן ההשחה נגנו:
 משמרת משמרת. דכתיב בלגלגת המן
 דהוה נגנו למשמרת לדורוסים וכתיב
 במקלו של אהרן למשמרת לאות לבני
 מרי וגו'^ד מה בלגלגת המן נגנו אף שמן
 המן נגנו אף שם פפא בלפרסמא
 דיה. משמרת את יהואחז: כמין טור.
 ההדר ליה הדורני בלגלגתיה ככלילא
 [פסח]. כמין קף יוני. שמתחיל למשוח
 בלגלגת בני ריסי עיניו ומתחיל אצבעו
 על הראש והולך עד שמגיע לעורף כקף
 יוני כוה^ה : וטופס לו שמן בין ריסי
 עיניו. ופסח מושחים לכהן כמין
 קף יוני דכתיב: מאן דאמר יציקה
 עדיפא דכתיב וילוק משמן המשחה.
 והדר וימשח: שן אפס מואל אלל בני
 טרס. דהוה משחיה ולא יציקה: מה
 שפסח וילוק משמן ויומשח. ככ: כסא
 מספס. כסאיה מדבר עס אחרים:
 עיטום ויושטום. בנקיק וקנו כדי שלל
 [שם ח'] מעלין בשמן המשחה.
 שנגעתי בו כשהלשתינו: ואני מעלין.
 שמה נפל עלי מן השמן במקום שאין ראוי
 למשחיה ומעלתי: והורדסס אוסו אל

אהרן וגו' כמין שני טפי מרגליות היו תלויות לאהרן
 לו בעיקר זקנו ועל דבר זה היה משה דואר אמר ש
 ואמרה בשמן המשוב וגו' כמל חרמון מה מל חרמון
 בו מעילה ועדיין היה אהרן דואר אמר שמא משה
 יהנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד מה מש
 המלכים אותו על המעין כדי שתמשך מלכותם שגא' ו
 והורדתם אלא אין גיתון * אמר רבי מלך המלך הא
 בעשרה יומי דבין ראש השנה ליום הכפורים בבין
 שתיה ומאן דבעי למיעבד * בעיסקא ובעי למידע אי
 מצלח האי מאן דבעי למיפס [לאורחא] ובעי למידע
 אי חזי בבואה דבבואה לידע דהדר ואתי לכיתא ו
 * אמר אבוי השתא דאמרת סימנא מילתא היא *
 רבתי וסילקא ותמרי אמר להו רב משרשיא * סליב
 ועל לקמי רבייכו וכי יתביתו קמיה חזו לפומיה דבר
 על נהרא דמאי דכי היכי דמשכן מיא משכן שש
 אפרני דפומבדיתא טב גלגנא סריא [דמתא מחסינ
 * רמא קרני ולא רמא פכי דוד ושלמה שנמשחו
 לא נמשכה מלכותן: המשוח בשמן המשחה וכו': ה
 בנדים ת"ל משיח אי משיח יכול משוח מלחמה ת
 משמע * כדאמר רבא הויך המיומנת שבידך הכא
 מלך מלך פר קא דמיית שיער הוא דמיית איצטרי
 דבר יביא פר קא * ל: אין בין מלוח בשמן המשחה
 מרובה גדרים מביא פר הבא על כל המצות דברי ר"מ
 אלא משוח בשמן המשחה מרובה בנדים מגין

המצות. דכתיב ביה הכהן המשיח. ואע"ג דגבי עשירית האיפה התיב נמי המשיח (ליקח) פי' ליקח] בתולה ולא בעולה ולישנא דקרא נקט והוא אשה בבתולה מרובה בנדים מנין תל' המשיח דה"א דמשיח משמע נמי מעוט כדאמרי' הדרן ה